

Het Nieuwe Eldorado

Dat Suriname rijk begiftigd is met grote goudvoorraden is publiek geheim. Hetzelfde publiek, het Surinaamse volk, dat de feitelijke eigenaar is van deze grote rijkdommen wordt helaas door passanten in het Surinaamse regeringsbestel arrogant over het hoofd gezien. Ditzelfde Surinaamse volk dat onder het kabinet Venetiaan II en wel onder leiding van de voorganger van de huidige minister Rusland, minister Demon, lijdelijk moest toezien hoe de Rosebell Goldmines voor een appel en een ei werd weggegeven aan Cambior, het huidige lamGold.

Cambior en thans IAM/Gold die nota bene qua nutsvoorzieningen door de Republiek Suriname ten nadele van het Surinaamse volk wordt gesubsidieerd, is wereldwijd, dankzij haar concessies in Suriname, uitgegroeid tot een goudmultinational met aanzienlijk hoge economische ratings.

Sinds die tijd is er een ware goudkoorts losgebroken in Suriname. Legale, maar meer nog illegale goudwinning waarvan Suriname slechts de kruimels van de koek mag toucheren, zorgt bovendien voor onmetelijke schade aan onze natuur en vergiftigt bovendien mensen die het met kwik bevulde water in al hun onschuld drinken en voor sanitaire doeleinden gebruiken. De Surinaamse Regering kijkt naar dit alles als ware zij Pontius Pilatus die de handen, wel met niet vergiftigd water in onschuld wast. Al deze bewegingen tonen onomstotelijk aan dat Suriname rijk is aan goud. Een rijkdom die ten behoeve van het Surinaamse volk dient te worden aangewend en geëxploiteerd en niet opnieuw in handen komt van buitenlanders.

De nieuwe bewegingen met de Newmount gouddeal welk buitenlands bedrijf de goudreserves in het Nassagebergte zou moeten gaan exploiteren, heeft reeds langere tijd geleden mijn aandacht getrokken. In dat verband heb ik als NDP parlementariër minister Rusland bij verschillende gelegenheden schriftelijk om uitleg gevraagd, antwoorden die ik tot op heden niet heb gekregen. Dit sterkt mij in het vermoeden dat er zaken niet pluis zijn met deze nieuwe deal, waarbij in een percentage verdeling van 80% - 20%, Suriname met het laatstgenoemde percentage wederom aan het kortste einde dreigt te trekken. Dit is een neo-uitverkoop van onze bodemschatten, naar analogie van de toenmalige Cambiordeal uit welk echec deze hardhoofdige heren Frontregeerders niet schijnen te hebben geleerd.

Mijn achterdocht is gegrond, wanneer men in aanmerking neemt dat President Venetiaan de uitwerking van de Newmountdeal wenst te temporiseren, terwijl de verantwoordelijke minister Rusland juist grote haast heeft om, voor hem moverende redenen, zaken door te drukken. Deze niet transparant werkende minister krijgt uit verdachte hoek steun uit de samenleving. Steun die bovendien predikt dat de haast, vanwege de huidige hoge goudwereldmarktprijs rechtvaardig is.

Het Surinaamse volk heeft recht op juiste informatie en die blijft nochtans uit. Om die reden plaats ik in dit artikel enige kritische kanttekeningen nog zonder te beschikken over de reeds eerder gevraagde en niet ontvangen informatie omtrent deze materie. Ik baseer mij in deze voornamelijk op informatie die via de pers en media beschikbaar is gekomen. Op zich is dat ook nog een grove belediging aan het adres van het Parlement van Suriname. Immers wij als DNA leden moeten achtergrondinformatie omtrent zo een belangrijke zaak via de journalistiek vernemen! Hoe kunnen wij dan op een verantwoordelijke wijze het werk als controlerend orgaan uitvoeren?

Ik ben van mening dat er omtrent deze deal een brede maatschappelijke discussie moet komen. Eén die onder andere het volk van Suriname de gelegenheid biedt om haar mening en wensen ook in dit kader kenbaar te maken. Dit laatste dient als opmaat voor de aanstaande geheime en vrije verkiezingen gezien worden. Die stap kan namelijk ertoe leiden dat het electoraat zich erkend weet en gevoelt en daardoor geïnspireerd geraakt om de gang naar de stembus bewuster te maken.

Waarom die grote haast van Rusland cum suis?

Waarom kan er geen deal gemaakt worden met verschillende betalingen bij verschillende goudprijzen? Net zoals we bij de belastingen een glijdende schaal hanteren. Dat is ook eerlijker en ethisch juist. Er moet quote que quote voorkomen worden dat er misbruik wordt gemaakt van de huidige situatie die te maken heeft met de hoge goudwereldmarktprijs. Deze onzin is namelijk exact hetgeen Cambior toentertijd succesvol heeft gehanteerd, en dat met alle kwalijke gevolgen van dien voor ons land en volk. De grote haast van minister Rusland is, nog eufemistisch uitgedrukt, zeer verdacht!

Multinationals hebben veelal de gewoonte om tientallen miljoenen US dollars onder of naast de tafel te schuiven en waarop sommige politici al heel snel de corrupte werphengel uitwerpen, teneinde de dollarkorven te vullen. Deze piranhamethode is helaas norm bij zulke deals! Zo werkt het verfoeilijk dominant systeem nu eenmaal wereldwijd! Wie dat niet weet, mag vanwege naïviteit geen verantwoordelijke positie in dit land hebben.

Gouverneur Lelie kon rond 1900 met de toenmalige naar huidige maatstaven gemeten primitieve technologie, goud zeer winstgevend uit de grond halen en daarvoor zelfs een heel lange spoorlijn aanleggen. Thans, gelet op de moderne technologie en een groter potentieel aan hoog geschoold kader in Suriname, moet het succes van de operatie Lelie in ruime mate kunnen worden overstegen.

Goud is niet aan bederf onderhevig. Het product is meer waard dan geld, zeker meer dan de US dollar die regelmatig aan ontwaarding onderhevig is. Het zou zelfs verstandiger zijn een groot deel van het ontgonnen goud in staven en niet in baar geld te bewaren. Goudwaarde fluctueert aan de hand van bewegingen op de valutamarkt, maar raakt nimmer zijn waarde kwijt! De trend is dat men juist goud opkoopt om zijn dollars kwijt te raken.

Belangrijker is nog de vraag, waarom Suriname niet zelf het goud uit de bodem kan halen. Als de garimpeiros en een aantal Surinamers illegaal, met soms primitieve technologie, honderden miljoenen dollars per jaar verdienen, dan moet het voor de Staat alleszins verantwoord zijn beleid te ontwikkelen om het maximale uit onze eigen bodemschatten te halen.

Al zouden we met 'minder technologie' 50% van het goud missen, dan is dat nog altijd beter dan de habbekrats van 20% aan aandelen. Het kapitaal moet geen probleem zijn, want met zo'n onderpand, de grote goudvoorraden, kun je gemakkelijk US\$ 500 miljoen lenen tegen acceptabele non risk voorwaarden. Waarom kunnen we tegen al deze achtergronden geen eigen Staatsgoudbedrijf beginnen?

Wie zegt dat het in stand houden van 17000 ha grond niet meer waard is dan de vernietiging daarvan voor goud? Heeft iemand een calculatie gemaakt hoe het bos gewaardeerd zal worden in de komende 30 jaar?

President Venetiaan heeft recentelijk in Kopenhagen om geld gevraagd voor het in stand houden van het bos. Hoe valt de kaalkapdrift van onder andere minister Rusland hiermee te rijmen?

Waarom kan men niet wachten tot na de verkiezingen, waaraan een evt. volksraadpleging ten aanzien van de Newmountdeal voorafgaat?

Laat het volk in elk geval een uitspraak doen over een zaak die ons voor een heel lange tijd zal binden. De zaak moet gewoon eerlijk en transparant geschieden en niemand hoeft een ander de loef af te steken dan wel met politiek scoren bezig te gaan en in het slechtste geval met persoonlijk gewin bezig te zijn.

Ik stel vast dat het goud in onze bodem voor 100% van ons is. Het kapitaal om tot exploitatie te komen vanuit een Staatsbedrijf kunnen we na het vervaardigen van een goed doortimmerd businessplan en dito staatsbeleid zo krijgen. Voor zover de reeds aanwezige technologie niet toereikend is, kan die worden ingehuurd. Waarom moeten we dan 80% van de aandelen weggeven? Het is immers bekend dat dit soort bedrijven zelf hun winsten en wel zeer complex in elkaar getimmerd bepalen. En dat laatste is altijd in het nadeel van het faciliterend land. Een groot deel van de kosten die dit soort bedrijven opvoeren zal zoals altijd fictief zijn, dus als ze US\$ 100 miljoen winst maken, dan zorgen ze met kunstgrepen er wel voor dat dat op papier minder dan de helft wordt.

De constructies waarbij allerlei hoge kosten voor experts en hun gezin (studie van kinderen erin moffelen) of ongrijpbare dubieuze verzekeringen (deals met maatschappijen) en juridische advisering en bijstand die stand-by is (om tegen ons gebruikt te worden in de praktijk) zijn geen onbekende fenomenen. Als we minder dan 51% van de aandelen hebben, zijn we altijd verkocht aan zulke bedrijven die alleen ten koste van ons malafide op winst uit zijn.

Concluderend stel ik in naam van een groot deel van de Surinaamse bevolking het volgende:

1. Er moet geen enkele nieuwe ingrijpende deal komen voor de verkiezingen van 25 mei 2010;
2. De mogelijkheid voor een bedrijf in eigen beheer moet serieus worden bestudeerd; We kunnen gefaseerd en klein beginnen met een eigen Staatsgoudbedrijf!

3. Geen enkele deal met minder dan 51% van de aandelen voor Suriname dient nu en in de toekomst te worden afgesloten;
4. Geen "uitverkoop" aler de antecedenten van buitenlandse bedrijven terdege zijn bestudeerd dan wel nagezien; Ze moeten een studie met winstverwachting vanuit een aantal scenario's van de goudprijs presenteren; Ze moeten aangeven welke ongrijpbare kosten (die hierboven genoemd zijn) afgetrokken zullen worden, zodat ze niet met fictieve kosten komen opdraven.

Het lijkt er weer op dat men met de zoveelste uitverkoop bezig is. Een ieder die voorstander van de Newmountdeal is, moet met X-ray ogen te worden bekeken en diens gangen moeten goed worden nagegaan. Het adagium daarbij luidt: Vertrouwen is goed, doch controle is geen daad van vijandschap!

Paramaribo, 25 december 2009
Drs. Rabindre T. Parmessar